

6. CONCLUSIONS

1. En els últims 15 anys s'ha observat una clara tendència a disminuir els nivells de dioxines i furans en mostres biològiques a les poblacions de Mataró i Arenys de Mar, passant d'aproximadament 19 pg I-TEQ/g grassa en sang el 1999 a 7 pg I-TEQ/g grassa el 2015. Els nivells de dioxines i furans en mostres biològiques a les poblacions de Mataró i Arenys de Mar el 2015 són els més baixos dels últims 20 anys. Aquests nivells són equiparables als observats en d'altres països industrialitzats.

2. Al llarg dels 20 anys d'estudi, no s'han observat diferències rellevants en els nivells de dioxines i furans entre la mostra de Mataró considerada exposada a la planta incineradora i les mostres d'individus considerats no exposats a la planta incineradora, tant de Mataró com d'Arenys de Mar.

3. En els últims 18 anys, els nivells sanguinis de PCBs s'han reduït a menys de la meitat als municipis de Mataró i Arenys de Mar. El 2015 aquests valors semblen estabilitzar-se per sota de 1,0 µg/L a Mataró, mentre continuen baixant a Arenys de Mar tot i situar-se lleugerament per sobre d'aquest valor. El 2015 els valors de PCBs en llet materna són els més baixos des del 2008, any en que es va iniciar aquesta sèrie.

4. El comportament dels nivells de PCBs al llarg dels últims 20 anys ha estat molt similar entre les persones considerades exposades a la planta incineradora i les no exposades.

5. Durant els últims vint anys els nivells de plom en sang han experimentat una clara tendència a disminuir, passant d'uns valors superiors a 10 µg/dl el 1995 a uns valors estabilitzats per sota de 2 µg/dl des del 2008, uns nivells que es poden considerar baixos. No s'observa cap diferència entre els diversos grups d'estudi, indicant que l'exposició a la planta incineradora no té cap influència sobre els nivells d'aquest metall en sang.

6. Els nivells de cadmi en sang també han experimentat una tendència a disminuir en els últims 20 anys a la cohort d'estudi, passant d'uns valors propers a 0,2 µg/dl el 1995 a uns valors que des del 2002 s'han mantingut més o menys estables entre 0,05 i 0,1 µg/dl en tots els grups d'estudi. Aquests valors són clarament inferiors als de referència per a la població no exposada laboralment.

7. L'any 1999 es va observar un pic en la concentració urinària de crom i des d'aleshores la seva concentració s'ha mantingut estable en tots els grups d'estudi en uns nivells molt propers a 0,5 µg/g creatinina, uns valors inferiors als de referència per a la població no exposada laboralment.

8. Durant el període 1995-2005, els nivells de mercuri en orina van mostrar un comportament heterogeni entre grups i sense una tendència clara al llarg del temps. El 2008, van mostrar un descens i una homogeneïtzació importants i des d'aleshores s'han mantingut estables en uns nivells inferiors a 1 µg/g creatinina i sense que s'observin diferències entre exposats i no exposats a la planta incineradora.

9. En els últims deu anys els nivells de níquel en orina s'han mantingut relativament estables en uns nivells propers a 1 µg/g creatinina, uns nivells que es poden considerar baixos en relació als valors de referència per a la població no exposada laboralment. Com en les altres fases de l'estudi, el 2015 tampoc

no s'observa cap diferència entre la mostra d'exposats i la de no exposats a la planta incineradora.

10. En els últims deu anys els nivells d'arsènic en orina han experimentat un clar descens, reduint-se a la meitat i situant-se actualment en uns valors molt propers a 6 µg/g creatinina en tots els grups d'estudi.